

Dagboek 2

14 oktober 2017

Omdat het morgen zondag is en we dan graag bij Koy naar de kerk gaan, reizen we al vandaag naar Kompong Cham. Kuong neemt ons mee in de auto. We vertrekken rond 10 uur 's morgens, want dan is er in de middag nog tijd om een paar projecten te bekijken.

Koy is vandaag druk met een vergadering van de kerk. Hij heeft dr. Sun gevraagd of hij ons wil begeleiden. We gaan naar het district Prey Chhor.

Stichting De Brug bestaat dit jaar 25 jaar. Ter gelegenheid hiervan bouwen in onze beide werkprovincies 25 extra huizen naast de 70 die we elk jaar bouwen. Het zijn huizen voor arme gezinnen en weduwen met kinderen. Vanmiddag gaan we er een paar bekijken.

Er is een huis in aanbouw. En Arno kan meteen zijn bouwvakkersarmen uit de mouwen steken. Waar de Cambodjaanse bouwvakkers moeten klimmen steekt hij gewoon zijn armen uit en is al op hoogte.

Dit huis is voor een vrouw van 56 jaar oud, die zorgt voor 2 weeskinderen.

Ook haar oude moeder van 82 woont bij haar in huis. Deze heeft twee jaar geleden een herseninfarct gehad en is sindsdien niet meer aanspreekbaar. Ze ligt onder een afdakje te 'slapen'. Er wordt zo te zien goed voor haar gezorgd. Ook haar doorligplekken worden goed ingesmeerd, vertelt de dochter. En ik denk: Heeft ze het zoveel minder dan onze ouderen in verpleeghuizen? Ik geloof het niet. Wat is er mooier dan liefdevol verpleegd te worden, omringd door je eigen familie? Als het nieuwe huis klaar is, zal ze een plekje krijgen onder het huis, waar men haar goed kan verzorgen.

Op een andere plek staat een nieuw huis dat net klaar is. Een arm gezin met 5 kinderen. We maken een praatje met hen.

Maar dan blijkt dat zich hier een groot drama heeft afgespeeld.

Dit gezin had ooit 9 kinderen. Een paar jaar geleden zijn vier kinderen gestorven aan de gevolgen van dengue (knokkelkoorts).

Nog een ander gezin kreeg een nieuw huis. De moeder van het gezin is kostwinner. Ze werkt in een rubberplantage in Ratanakiri, helemaal in het noorden. Eens in de twee maanden komt ze thuis. Haar man is blind, als gevolg van een motorongeluk. Hij zorgt voor

het gezin en kookt ook het eten. Zijn moeder van 86 zit onder het huis en probeert mij mee te laten genieten van haar kauwtakjes. Ik bedank vriendelijk.

We bezoeken deze middag ook twee gezondheidsklinieken. Bij de eerste heeft Spien onlangs de grond opgehoogd. Een paar jaar geleden bezochten we deze kliniek en we moesten tot onze enkels door het water lopen om binnen te komen. En dat gold natuurlijk ook voor alle patiënten. Inmiddels is er, met een donatie van Spien, een flink stuk zand opgebracht, zodat het nu, in het regenseizoen, goed droog is.

De tweede kliniek heeft lekkage aan het dak. Ze vragen of Spien dit wil repareren. We zullen kijken wat we kunnen doen.

Een hoogzwangere vrouw komt voor controle in de kliniek. Ze zal over enkele dagen bevallen.

Onderweg naar ons verblijf gaan we nog langs Takot Dam, een groot irrigatieproject dat we een paar jaar geleden hebben uitgevoerd. Een grote dubbele sluis werd hersteld, de dijk werd verbreed en opgehoogd. Nu hebben ruim 18.000 mensen hier voordeel van. Ze hebben nu ook rijst in het droge seizoen!

Het grote reservoir zit helemaal vol, en de sluizen zijn zelfs open gezet, om het water niet teveel te laten stijgen tot bescherming van de dijken.

Onderweg naar ons hotel in Kompong Cham begint het te stortregenen. Het water komt met bakken uit de lucht en we verspreiden gratis douches voor wie langs de weg naast ons rijdt. We logeren in een hotel met een prachtig uitzicht op de Mekong Rivier.

Zondag 15 oktober

Na een goede nachtrust en ontbijt worden we opgehaald door Gerjan. We gaan naar de kerk in Prey Chhor, de kerk waar Koy predikant is. Het is altijd een bijzondere belevenis voor ons.

De kerk begint pas als wij er zijn, op die manier komen we dus nooit te laat ☺

We zingen tweetalig een aantal liederen met een bekende melodie, waaronder (natuurlijk) het lied "10.000 redenen van dankbaarheid".

We zingen de liederen mee in een vertaling via onze telefoon

Er is een speciaal welkom voor Gerjan, die zich aansluit bij deze gemeente. Hij is getrouwd met Raksmei, de dochter van Koy en gaat hier nu permanent wonen.

Ook wij worden welkom geheten en krijgen de gelegenheid om iets te zeggen. Kuong vertaalt.

Ik vertel waarom ik hier alleen ben, zonder Frits. En dat we soms voor problemen komen te staan, waar we ons geen raad mee weten. Ook de Cambodjanen weten dit maar al te goed. Maar, zoals we lezen in Psalm 18: *“Met mijn God kan ik over muren springen.”* God verwijdert niet altijd de muren waar we voor staan en tegen op zien. Maar Hij helpt ons er wel overheen. En dat geeft rust. We hoeven het niet alleen te doen.

Het is voor Marit de eerste keer in deze kerk. Ze stelt zichzelf voor en vertelt hoe indrukwekkend ze alles hier vindt.

Koy preekt over Spreuken 3:1-12. *“Vertrouw op de Here met heel je hart en verwacht het niet van je eigen verstand.”*

Vertrouwen is moeilijk. In iets geloven wat je niet gezien hebt. Thomas, één van Jezus' discipelen wilde het met eigen ogen zien. Maar Jezus zegt: Gelukkig is hij die gelooft zonder te zien. Wij moeten Gods naam groot maken. Er zijn niet vier, maar vijf evangelisten, zegt Koy, nl. Mattheus, Marcus, Lucas, Johannes en jij. Jij moet een leesbaar evangelie zijn voor anderen.

Na de kerkdienst gaan we eten bij Koy. Zijn vrouw Somona, Cambodja's beste kokkin, heeft ons favoriete gerecht gekookt: sweat and sour chicken en gedroogde vis.

Na het eten brengt Gerjan ons weer terug naar het hotel, waar we gaan genieten van ons uitzicht en een paar uurtjes rust.

Koy tijdens de preek

Marit achterop bij het dorps hoofd

Een nieuw Spien huis

Spien vrijwilliger bij haar groentetuin

Een vrouw komt voor zwangerschapscontrole.

Op de foto met de staf van de gezondheidskliniek